

Poslední přání

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Když v Austinu – městě si stáli dva v cestě, tak vyhrával ten, kdo dřív do pouzdra sáh. Tam kdo špatně mířil ten za chvíli zvířil svým tělem v ulici usedlej prach. V tom špinavém městě p ři západní cestě žili dva bráchové Johnny a Steev. Měli tu smůlu, že byla tu Lulu a každej z nich tvrdil, že viděl ji dřív.

ref: Tak Johnny se Steevem si nad teplým pivem řekli, že do " smrti nechtěj se znát a každej svý štěstí vzal do vlastních pěstí a začli pak o Lulu velkou hru hrát.

Když už se zdálo, že schází jen málo aby byl John první, kdo s ní šel spát. Tak jak už to bývá John přistihl Steeva jak sedí o přenej u jejích vrat. Steev se hned zvednul jan malinko zblednul a pak náhle rukou za košili sáh. Tak John tasil rázem a střílel jak blázen až Steevův obličej zaryl se v prach.

ref: John obrátil brášku, ten v ruce měl flašku a ne žádnou bouchačku zakouřenou. A než nastal konec řek' Steev: "já ji dones, abys ji vypil na usmířenou"

John stojí v šoku nad tou flaškou moku nakonec vzal ji a odzátkoval. A pil bez přestání dokud poslední přání nesplnil Steevovi, jak o to stál. Pak Johnnyho našli když hodil si mašli druhej den na sosně u Černejch skal. Teď Johna a Steeva pod tou sosnou skrývá jen stopa hlíny a kamennej val.

ref: A v Austinu – městě, když dva jsou si v cestě, tak vzpomenou jak skončil Johnny a Steev a o svoje štěstí se bijou jen pěstí a kolty už neštěkaj, tak jako dřív.